

The Family International
ZA BOLJI SVIJET

VOLONTERSKA UDRUGA

Jesen 2010 br. 36

Ljubav je zarazna

pg. 3

Intervju s Elvisom

pg. 6

Volontiranje - životna misija

pg. 10

Što je bitno

pg. 12

Za bolji svijet
Rubeši 105b
51215 Kastav
Tel: 051/225020
091/ 7956576

Žiro račun:
2340009-1110117318

E-mail:
zaboljivsvijet@
perunmondogliore.org

Web:
www.perunmondogliore.org

Za bolji svijet je volenterska
udruga udružena sa
"The Family International"

Tekstovi:
Anna, Rayna, Paolo

Prijevod:
Petra, Lidija

Tehničko vodstvo:
Stephen

Tisak:
Donacija tiskare "Ježtisak",
Pazin.

Sadržaj

br. 36

Ljubav je zarazna.....str. 3	Što je bitno.....str. 12
Intervju s Elvisom .....str. 6	Poštanski kutak.....str. 13
Ljeto 2010 .....str. 7	Novosti i projekti.....str. 14
Volontiranje - životna misija ..... str. 10	Hvala!.....str. 14
Božić je blizu!..... str. 11	Serena i Nina, Vojnić.....Naslovnica

Motivacijski seminar na temu "Smisao žrtvovanja u životu" natjerao me na razmišljanje. "Svatko se za nešto žrtvuje, rekao je voditelj seminara. Neki od nas se žrtvuju za svoju obitelj, neki za karijeru, a neki kako bi preživjeli." U rječniku, "žrtva" znači "čin odustajanja od nečega vrijednog, radi nečeg što smatramo važnijim ili vrijednijim".

Život je borba. Stoga je od životne važnosti da odredimo za što se žrtvujemo, te ocijenimo da li je to vrijedno žrtvovanja, i potom će, možda, naš pogled na život i njegovu svrhu postati jasniji. Vjerojatno ćemo se složiti s Davidom Livingstonom, velikanom među misionarima i istraživačima Afrike, koji je, potkraj života prepunog borbi, zaključio: "Nikad se nisam žrtvovao." Prepreke protiv kojih se borio bile su manje važne, jer je živio život za viši cilj.

Ovog ljeta bila sam svjedokom dirljivog trenutka, a sudionici su bili mladi volonteri. U našem posjetu siromašnim i izbjegličkim obiteljima, neki od tih tinejdžera (jedva da su imali 15 godina) su bili duboko ganuti situacijama u kojima ti ljudi žive. Posegnuli su u svoje džepove kako bi kupili drva za zimu i platili račune. Taj "džeparac" je bio osobna žrtva svakog od njih. Međutim, oni su odlučili odreći se toga kako bi ispunili veću potrebu, jer "džep je prazan, ali srce je puno."

Anna

"Sve što sam ikad učinila, što je na kraju bilo vrijedno svega, u početku me na smrt plašilo." —Betty Bender

"Na kraju, nije bitno koliko ste godina živjeli. Bitno je koliko ste proživjeli u tim godinama." --Abraham Lincoln

Sv. Franjo Asiški je rekao: "Propovijedajte Evanđelje... i ako morate, koristite riječi."

LJUBAV JE ZARAZNA

Napisala osoba koja je mnogo godina radila s mladima...

Zovem se Serena, dolazim iz Trenta, sa sjeveru Italije. Imam 49 godina, i posljednjih 30 godina radim sa svojim mužem Fabiom, pomažući grupi koje nam svima prijete, te ostati vjeran.

mladih u župi Sv. Antuna u našem gradu. (Opaska urednika: U mnogim katoličkim župama u Italiji, organiziranje aktivnosti za mlade je uobičajeno.)

Prije mnogo godina, moj muž i ja upoznali smo se u župnoj grupi za mlade. Vrlo brzo smo napredovali od članova do voditelja grupe. Vodili smo mlade na kampiranje, brinuli se o kuhinji u ljetnim kampovima, organizirali putovanjima, te pokušavali im pomoći i pružiti podršku na sve moguće načine.

Uvijek nam je bilo važno raditi s mladima, pomažući im pri teškoćama odrastanja, pogotovo u ovom dobu kada je sve teže biti normalan. Cilj je pomoći mladima da postanu "sol zemlje", zreli kršćani spremni suočiti se s teškoćama

Duboko sam uvjeren da se ništa ne događa slučajno. Postoji ruka koja nas vodi prema ispunjenju naše sudbine i pomaže nam da upoznamo prave ljude u pravo vrijeme. Premda se čini da je susret s udrugom "Za bolji svijet" samo slučajnost, sigurna sam da to nije. Jednog popodneva, otprilike prije dvije godine, zaustavila sam se pred prodavaonicom satova mog prijatelja Marca. On me je on upoznao s dvoje ljudi, Raynom i Andreom. Istog trenutka su me dirnule njihove priče, ali više od toga, mir u njihovim srcima. Predložili su mi aktivnosti za vikend za grupu mladih - oslikavanje murala, te održavanje radionica o volontiranju.

Spremno sam pristala. Proveli smo tri prelijepa dana, razgovarajući, slikajući, pjevajući i igrajući se. Mladi su bili posebno dirnuti jednostavnim i veselim načinom življenja volontera iz Udruge. To je bio znak da nas Božja Ljubav može ujediniti usprkos razlikama u godinama i kulturama, ako samo dopustimo da nas preuzme.

Rad u lokalnoj župi, u proteklih 30 godina nije bio lagan. Kad sam tek pristupila grupi, još sam bila mlada, i bilo je teško mojim roditeljima pustiti me da tamo provodim puno vremena. Možda je to čudno, s obzirom da bi roditelji trebali biti oni koji nas ohrabruju na pozitivne akcije... umjesto toga, neki jednostavno to ne razumiju, i povremeno postanu ljubomorni

Fabio, Serena i njihova grupa mladih

na vanjsku pozornost koju primaju njihovi tinejdžeri, pa čak i ako je to dobro.

Tijekom vremena, moj muž i ja također smo imali mnogo problema u našem radu s mladima - ogovaranjima, kritikom, optužbama i slično. Hvala Bogu što su oni koji nas vole i prihvaćaju bili u većini!

Također smo imali problema s određenim svećenicima, koji su nas, umjesto da nam pomognu, uvijek kritizirali. Možda ih je bilo strah da će se izgubiti poštovanje zajednice, ili su možda bili previše okrenuti liturgiji, a manje mladima. To su bile teške godine, ali znamo da nas je Isus očuvao, i uspjeli smo postići nešto.

Također, bilo je i onih svećenika koji su nam pomogli da sazrijemo u vjeri, i shvatimo da smo na dobrom putu. Ono što nas je motiviralo, i dan danas nas motivira, jest potreba za pomaganjem zajednici. Stoga smo odlučili da nećemo dopustiti kritikama određenih "slijepih i gluhih" ljudi da nas zaustave.

Ovog ljeta, puni entuzijazma i radosti, prihvatili smo zadatak da vodimo grupu mladih ljudi u kamp u Rijeci, jer smo znali da ćemo provesti tjedan dana radeći s našim prijateljima iz udruge "Za bolji svijet". I svima vam kažem da je ovo vrijeme provedeno u Rijeci bilo kao "iscjeljujući balzam" za naše duše. Toliko puno nas je ohrabrilo vidjeti da Isusova ljubav još uvijek čini čuda!

Dok smo bili u kampu u Hrvatskoj, naši mladi su vidjeli da mogu živjeti na potpuno drukčiji način: vjerujući Bogu, i uživajući u malim stvarima. Upoznali su ljude koji žive u oskudnim uvjetima, pružili im potrebnu fizičku pomoć, i iznad svega svoje osmjehe i ljubav. Vidjeli su da postoji i mir u tim ljudima, unatoč njihovom

siromaštvu. Sve u svemu, naši mladi su primili mnogo više nego što su dali, kao što je Isus rekao: **"stotruko će primiti i život vječni baštiniti."**

Vjerujem da bi se misli tih mladih mogle sažeti kroz molitvu jednog mladog volontera: "Gospodine, zahvaljujemo ti na ovom iskustvu, jer nam je pomoglo da shvatimo koliko imamo sreće, a opet koliko smo siromašni." Razumjeli su da se istinska bogatstva ne mogu pronaći u novčaniku, već u srcu.

Sjećam se večeri kad smo dijelili "Besplatne zagrljaje" u Opatiji. Neki od njih su bili malo zbunjeni na početku, pitajući se kako će moći zagrliti potpunog stranca. Na kraju su se svi pridružili tome, i kad ih je netko upitao zašto daju besplatne zagrljaje, odgovor je bio: "Zato što su nam svima potrebni."

Terapija osmijehom: Dom Turnić u Rijeci

Emocije koje su osjetili u kampu u Hrvatskoj, trajno će ostati u njihovim srcima. Tinejdžeri se nalaze u posebno kompliciranoj životnoj fazi, puni su pitanja, u potrazi za pravim putem, i upijaju sve što dožive, poput spužve. Na žalost, isto tako brzo upijaju i ono negativno, i zato je bitno da ostanemo bliski s njima i pomognemo im da upiju ono što je **DOBRO**.

Ovaj kamp je urodio mnogo većim plodovima nego što smo očekivali. Duh je bio snažan u nama, osjećali smo njegovu opipljivu prisutnost u svakom trenutku tog tjedna.

Sada trebamo naučiti vježbati ovu ljubav koju smo primili, u svakom danu našeg života, te pomoći onima koji nisu bili s nama da dožive tu veliku radost davanja drugima bez straha.

Ljubav je zarazna, ne možete je zadržati samo za sebe. Kao što naši prijatelji u Rijeci kažu: **DA BI BIO SRETAN, ČINI DRUGE SRETNIMA!**

Oslikavanje - Dječji dom u Lovranu

Intervju s Elvisom

Život iz perspektive jedne mlade osobe

Reci nam nešto o sebi.

Imam 16 godina, učim za fotografa u srednjoj školi u Rijeci. Živim sa roditeljima i mlađom sestrom. Dosta sam putovao i živio u raznim djelovima Hrvatske, jer su mi se roditelji selili radi posla. Oni su katolici, i otkad znam za sebe, uvijek sam išao u crkvu, te sam čak bio i ministrant. Kad sam bio mali, crkva mi je bila jako važna, najbolja stvar na Zemlji. Ali, kako sam odrastao, postajao sam razočaran u svećenike i crkvu kao instituciju. Počeo sam tražiti nešto više. Uvijek sam se osjećao bliskim Bogu. Molio sam se i nikad Ga nisam napustio. Želio sam razgovarati s Njim, ali nisam znao kako. U potrazi za nečim više, probao sam meditaciju istočnjačkih religija i crnu magiju. Sve su one govorele o nečem većem, ali samo Biblija mi je rekla što je to nešto veće: Bog i Isus.

Kad i kako si upoznao "The Family - Za bolji svijet"?

Prvi put sam vas vidio malo prije Božića 2008., kad ste imali predstavu u našoj Crkvi. Pomislio sam da vam priđem, međutim dok sam skupio hrabrosti, već ste bili otišli. Prošle godine, 2009., odlučio sam da me neće ništa koštati ako ipak pokušam, pa sam nakon vašeg nastupa ponudio pomoć da odnesem dijelove opreme u kombi. Sada mislim da je poznavanje Family najbolja stvar koja se može nekom dogoditi.

Kakve promjene si primjetio u svom životu otkad si nas upoznao i počeo volontirati?

Više me nije bilo briga što drugi misle o meni. Dobio sam samopouzdanje koje prije nisam imao. Nekad sam mislio ako nekom pomognem da će mi se drugi smijati. Sada vidim da je nesebičnost zarazna, i ako ja to učinim, i drugi će isto to učiniti. Više nisam ljutit kao što sam bio. Bio sam pun gnjeva. Sada shvaćam pravo značenje ljubavi. Nekad sam mislio da je ljubav za curice, ili ženska stvar. Sada znam da je to mnogo više, nešto što je nemoguće opisati - može se samo osjetiti. Postoje mnogi načini na koji se može izraziti ljubav. Sada pružam tu ljubav drugima, i oni to vole! Svi prijatelji upoznaju novog mene: više nisam tih i gnjevan, ne skrivam se iza drugih, uvijek s nekim pričam, nekoga slušam, uvijek pomažem nekome.

Nekad sam mislio da je najbolji način da budem cool u školi tako da pušim, pijem i drogiram se. Spoznao sam da je najbolje biti to što jesi i držati se svojih uvjerenja. Tada će te svi poštivati. Bitno je progovoriti, jer nitko ne zna kakav si ako

stalno šutiš.

Roditelji mi više vjeruju otkad su upoznali Family. Više se ne brinu da ću upasti u loše društvo, početi piti i drogirati se, i tako dalje. Slažu se da sam izabrao najbolji put za sebe.

Što nam možeš reći o klaun-terapiji i pomaganju drugima?

Moja prva klaun-terapija je bila najbolja. Došao sam u Dom za starije osobe, ne znajući što trebam raditi. Skrivao sam se iza drugih. Onda sam vidio staricu koja se nije mogla ni kretati ni govoriti, ali je bila tako sretna našim posjetom, da je počela plakati. Osjetio sam duboku sreću u sebi, krenuo naprijed i počeo pričati s ljudima i grliti ih. Uvidio sam da to nije teško. Bilo je to moje najljepše iskustvo do sada!

Kada pomažeš ljudima, u biti pomažeš sebi, jer se bolje osjećaš. Kad jednom kreneš, ne možeš prestati.

Po čemu ti je sudjelovanje u volonterskom ljetnom kampu promjenilo ovo ljeto?

Bilo mi je tako zabavno! Upoznao sam mnogo predivnih ljudi. Uživao sam u razgovorima, pjesmama i igrama. Osim što sam iščaošio zglob igrajući nogomet, pomagao sam ljudima, učio talijanski, sprijateljio se s vršnjacima i putovao.

Što bi poručio svim novim prijateljima od ovog ljeta, i svima onima koji još nisu sudjelovali u volonterskom kampu?

Dođite sljedećeg ljeta i ostanite duže! I svima koji nisu još bili: morate doći, jer je to nešto što se ne zaboravlja, što se ne da opisati. To je prelijepo! Definitivno trebate pokušati!

Imaš li poruku za svoje vršnjake?

Uživajte u životu, jer je kratak. Ali, iskoristite ga za dobro. Ako nekome pomognete, bit ćete sretniji nego što bi ste bili da imate novca, droge i alkohola. Progovorite, i šaljite se. Ne uzimajte sve tako ozbiljno. Bit će vam lakše da prihvatite ono što život nosi, i drugi će vas više voljeti, jer se svi vole smijati i zabavljati!

U vrtu Doma za odgoj, Rijeka

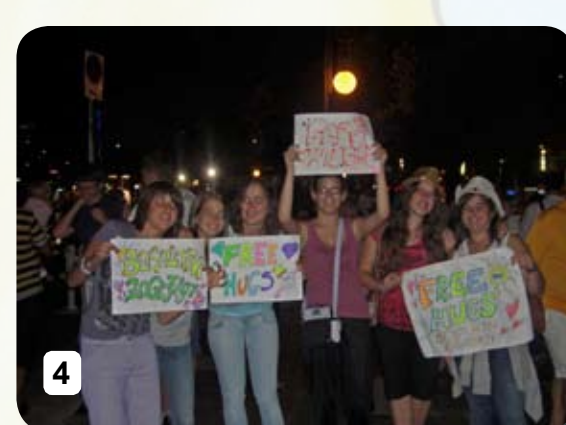
1

2

3

4

5

7

8

6

9

10

Ljeto 2010

1. Angela s darovima za djecu u Domu Lovran
2. Farbanje u Domu za djecu - Lovran
3. Cijepanje drva - pomoć starijim ljudima u Vojniću
4. Besplatni zagrljaji u Opatiji!
5. Istovar kamiona Crvenog Križa iz Trenta
6. Grupa mladih volontera iz Cloza (Italija)
7. Predstava za djecu na Rabu
8. Dom za starije i nemoćne - Veli Lošinj
9. "Toni i prijatelji" u Lošinju
10. Klaun terapija u Domu za starije i nemoćne - Volosko

“Volontiranje - životna misija”

Anno europeo del volontariato 2011

Jeste li znali da je 2011. proglašena europskom godinom volontiranja?

“Volontiranje - životna misija” naziv je projekta koji će voditi volonteri naše udruge u osnovnim i srednjim školama Verone (u Italiji). Ovu inicijativu koordinira i financira Volonterski centar Verona.

Ovaj projekt će se provoditi u

tri faze i završiti praktičnim dijelom - terapija osmijehom u lokalnim domovima za starije, slikanje murala i slično.

10. rujna ove godine održali smo prvi seminar s učiteljima osnovnih i srednjih škola na području grada Verone. Prisustvovalo je 120 polaznika, i mnogi su pokazali veliko zanimanje za ovu inicijativu.

Molimo vas, podržite ovaj pothvat vašim molitvama!

Božić je blizu!

Božić je još jednom pred nama! Već smo započeli rad na novoj predstavi “Toni i prijatelji - Božićno specijalno izdanje”, koju ćemo izvoditi tijekom prosinca u školama, bolnicama, domovima za starije osobe, te mnogim drugima institucijama. Nadamo se da ćemo pomoći ljudima da razmisle o pravom značenju Božića!

Darove za Božić (kalendari “Male životne mudrosti”, knjige “Od Isusa, s ljubavlju!”, glazbeni CD-ovi, te mnogi drugi proizvodi) naručite direktno od nas, i tako podržite našu daljnju misiju!

Što je bitno

Prije nekoliko godina, na Paraolimpijadi u Seattlu (SAD), devet natjecatelja, svi fizički ili mentalno hendikepirani, stali su na startnu liniju, za 100 metara. Na zvuk hitca, svi su krenuli, ne baš hitro, ali s uživanjem u utrci koju mogu završiti i pobijediti.

Svi, osim jednog dječaka koji je pao, prevrnuo se par puta i počeo plakati. Ostalih osam natjecatelja je to čulo. Usporili su i pogledali. Svi su se okrenuli i vratili nazad. Svi. Jedna djevojčica sa Downovim sindromom se sagnula i poljubila ga rekavši: "Sad će ti bit bolje." Svo devetoro se uhvatilo za ruke i zajedno prošlo liniju za cilj.

Svi na stadionu su ustali, i navijanje je trajalo sljedećih par minuta. Oni koji su bili tamo i danas pričaju tu priču. Zašto? Jer duboko u sebi znamo jednu stvar: ono što je bitno u ovom životu je nešto više od naše pobjede, to je pomaganje drugima u njihovoj utrci, čak i ako to znači da mi usporimo i promijenimo našu putanju.

Graditi život

Stariji drvodjelja bio je spreman za mirovinu, i rekao je svom šefu da planira otići i živjeti lagodnijim životom sa svojom ženom. Nedostajat će mu plaća, ali on se morao povući. Oni će uspjeti bez njega.

Šefu je bilo žao pustiti takvog radnika, i zamolio je drvodjelju da napravi još jednu kuću, kao osobnu uslugu. Drvodjelja je pristao, ali s vremenom je bilo vidljivo da mu srce nije više u tom poslu. Traljavo je to napravio i koristio jeftiniji materijal. Bio je to tužan način završetka posvećene karijere.

Kad je drvodjelja završio, šef je došao u inspekciju kuće. Predao mu je ključ od ulaznih vrata i rekao: "Ovo je tvoja kuća, ovo je moj dar tebi."

Drvodjelja je bio u šoku! Koja šteta! Da je samo znao da gradi sam sebi kuću, napravio bi to mnogo drukčije.

Tako je i sa svima nama. Gradimo svoj život, dan po dan, često ne ulažući sve od sebe u tu građevinu. Potom smo u šoku što moramo živjeti u kući koju smo izgradili.

Da možemo to učiniti ponovno, učinili bi smo to mnogo drukčije. Ali ne možemo ići u nazad.

Vi ste drvodjelje svog života. Svakog dana zakucavate čavle, postavljate daske, ili podignete zid. Vaši stavovi i odluke grade vašu "kuću" sutrašnjice. Gradite mudro!

Giorgia s bakom u Vojniću

Alessandro Giova (15-godišnjak iz Trenta): Volontiranje u Hrvatskoj je nezaboravno iskustvo. Isprva sam se pitao kako ću reagirati prema ljudima koji jako pate, ne samo od siromaštva, već i od posljedica rata. Mislio sam da im neću moći pomoći. Međutim, nije uopće bilo onako kako sam očekivao - bilo je super, i to ne samo prva tri dana kad smo radili u vrtu Doma za nezbrinutu djecu u Lovranu i slikali murale, već i zadnjih par dana na sjeveru Hrvatske gdje smo upoznali ljude koji su nam otvorili svoja srca. Suprotno mojim očekivanjima, uspio sam se sporazumjeti s njima, čak i jednostavnim gestama, osmjehom, zagrljajem, rukovanjem. Upoznao sam Boga koji je uvijek prisutan, uz one kojima je prijeko potreban (a kome od nas nije potreban?), uz ljude koji su materijalno siromašni, ali istinski bogati duhom, s problemima, bez roditelja, koji žive u ruševnim kućama s rupama od metaka, s ozbiljnim zdravstvenim problemima, ali s vjerom i entuzijazmom koji su nas natjerali da se zamislimo. Nakon ovakvog iskustva, punog predivnih i dirljivih osjećaja, mogu samo reći svim svojim srcem "Hvala Ti, Isuse" na ovoj prilici da upoznamo ove divne ljude. Hvala volonterima kojima se divim što su odabrali život u službi onih kojima je to najviše potrebno. Puno hvala na predivnom tjednu. Šaljem vam poljupce i besplatne zagrljaje za sve vas, predivne ljude! Vidimo se uskoro!

Don Mauro (27-godišnji svećenik iz Trenta): Premda smo otišli prije dvije godine, osjećamo se kao da smo još tu s vama... to je poput turske kave, kad moraš pustiti neko vrijeme da se talog slegne, prije no što je popiješ. Treba vremena da se sve to slegne.

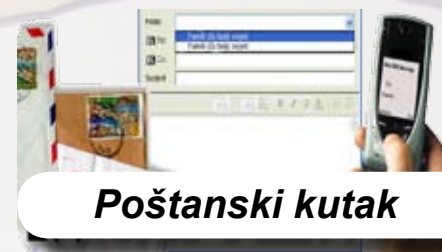
Promišljajući o današnjem misnom čitanju (15. kolovoza), razmišljao sam o onome što je Marija prošla u svom životu: o činjenici da je Gospodin "blagoslovio siromašne i uzvisio ponizne"... Teško nam je povjerovati ovim riječima, nije li? Ali kad se sjetimo lica: Đurđinog, Anđinog, Barbarinog, Marijinog, Lidijinog i mnogih drugih, pronalazimo mir i puninu života. I one su, poput Marije iz Nazareta primile Isusa u svoje naručje, unatoč svojim teškim životima, a Isus im je podario mir. (Sjetimo se koliko je zaslijepljujućeg svjetla Anđa podarila svima!).

Njihovo svjedočanstvo me podsjeća da i ja moram svoje siromaštvo predati Isusu, i dopustiti Mu da ga pretvori u bogatstvo za druge... Time, nikakva neimaština, sljepilo ili sramota, neće me spriječiti ili obeshrabriti da se ponizim i prihvatim one koje susrećem na svom putu... Hvala vam puno na bogatstvu koje ste mi podarili!

Rosa (24-godišnjakinja iz Trenta): Obećala sam da ću napisati par riječi, ali nakon što sam promislila mogu reći samo ovo: JEDINSTVENO. Sve ostalo je SAMO usputno, rezultat nezaboravnog iskustva, koje je dodirnilo i otvorilo moje srce. Puno nezamislivih situacija, ljudi s ogromnim problemima koji se svakodnevno grčevito bore, prihvaćajući tu borbu bez prigovora, posebnih (Paolo, Anna, Andrea, Rayna i ostali volonteri) koji daju sve što imaju i mnogo više, radost danu drugima, ljubav (spontanu i danu), zagrljaji, strpljenje, želje, odlučnost i osmijesi. Mnogo osmijeha.

Možda je točno da jedna riječ nije dovoljna, trebam dodati još jednu: HVALA. Možda smo mislili da ćemo pomoći drugima ovaj tjedan, ali definitivno smo primili i tisuću puta više!

Možda je uistinu istina da je svima potrebna pomoć, ljubav i istinska bogatstva da nam ispune srca. Stvarno, kome nije?

Poštanski kutak

NOVOSTI I PROJEKTI

12. rujna 2010., Dan volontera u Veroni:

Mislim da smo 12. rujna ove godine imali najposjećeniji štand na "Festi volontiranja". Bilo je to poput ponovnog proživljavanja predivnih trenutaka cijelog ljeta u jednom danu. Većina naših ljetnih volontera provela je dan pjevajući, svirajući gitaru, dijeleći "besplatne zagrljaje", i sjajeći radošću koju su osjetili svi prolaznici. Dodatna atrakcija bio je Toni Tukan (lutka koju je oživio trbohozborac Stephen), koji se sprijateljio s djecom i odraslima. Hvala svima, novim i starim poznanicima, što ste nam pomogli učiniti ovaj dan nezaboravnim!

Želimo izraziti priznanje našoj grupi mladih u Rijeci, mladim entuzijastima od 12 do 33 godine, koji su sudjelovali u tjednim klaun-terapijama od početka ove godine (isključujući ljetne mjeseci). Zajedno smo posjetili sljedeće institucije: Centar za hendikepirane "Ostro", Klub "Srce", Dom za nezbrinutu djecu u Lovranu, Dom za starije osobe u Voloskom i Buzetu te Dom za majke i djecu "Sv. Ana" u Rijeci. Također su sudjelovali u oslikavanju murala i u drugim humanitarnim projektima, te unose pozitivne promjene u svoja okruženja u školu, na poslu i kod kuće.

Sjećate li se projekta "**Paolo među nama - Više od skijanja**" (bilten broj 35)? Ovog rujna, Ornella i prijatelji (roditelji koji su pokrenuli humanitarnu akciju nakon pogibije njihovog sina u prometnoj nesreći prošle godine) posjetili su nas u Rijeci. Grupa je napravila cementnu platformu u dvorištu Doma za odgoj, Rijeka (*slika lijevo*).

Distribucija humanitarne pomoći: Nedavna kriza pogodila je brojne obitelji. Neki od njih primaju jako malu socijalnu pomoć, a neki je uopće ne primaju, te ovise o našoj pomoći. Često nas nazovu u očaju i pitaju za hranu. Veliko hvala svima vama koji ste prikupili i donirali hranu i sredstva za čišćenje!

U studenom putujemo u Bihać, u Bosnu! Po prvi put pozvani smo u ovaj grad, kako bi sudjelovali na kulturnom festivalu, izveli predstavu u Udruzi za djecu s poteškoćama, te organizirali radionice za mlade.

Hvala!

Kao što već znate, naši volonteri žive za druge. Svi smo posvetili cijelo svoje vrijeme službi onima kojima je to stalno potrebno, i zahvaljujući pomoći mnogih drugih, uspjeli smo to raditi godinama bez stanke (naša misija u Hrvatskoj traje već 14 godina). Mi nismo velika niti izdržavana misija s velikim izdacima, nego trošimo malo novca za troškove života, a većina snage i materijala ulažemo u projekte za našu misiju.

Mnogi od vas se pitaju: "Kako uspijevate? Tko je vaš sponzor?" Naš odgovor je jednostavan: Zahvaljujući vašoj pomoći! Stoga smo vrlo zahvalni na svojoj pomoći koju dobivamo, i maloj i velikoj, koja na omogućava da nastavimo 24 sata dnevno svoju službu za one kojima je to najviše potrebno.

U svakom izdanju našeg magazina, objavljujemo spisak naših najnužnijih potreba, ali ne

trebate se time ograničavati. Neki nam redovito uplate donaciju na naš bankovni račun. Drugi nam pruže svoje gostoprimstvo na našim putovanjima. Drugi doniraju hranu, odjeću i kućne artikle. Netko nam popravi kombi besplatno, drugi tiskaju naš bilten, razvijaju fotografije... ovdje nam nedostaje mjesta da nabrojimo sve vas koji nam pomažete na bilo koji način i vaša dobra djela koja su nam pomogla da nastavimo raditi svih ovih godina. Hvala vam iz sveg srca, i Bog vas blagoslovio! I, dakako, hvala Gospodinu na Njegovoj pouzdanoj pomoći i darovima!

Trenutačne potrebe...

Dugotrajne namirnice
Deterdženti i sredstva za čišćenje

Gorivo za prijevoz - jedan od naših najvećih troškova
Uredski materijal

Akrilne boje za muralne
Građevinski materijal